ECLI:LV:ADRJLTN:2021:0430.A420237420.6.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Liepājā 2021.gada 30.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Blūma,

piedaloties pieteicējam /pers. D/ un atbildētājas /Nosaukums/ novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – /Nosaukums/ novada domes – pārstāvim /pers. E/,

atklātās tiesas sēdēs izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. D/ pieteikuma par pienākuma uzlikšanu /Nosaukums/ novada pašvaldībai izsniegt pieteicējam viņa 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 25.jūnijā pieteicējs /pers. D/ vērsās ar iesniegumu /Nosaukums/ novada pašvaldībā (turpmāk – pašvaldība), lūdzot izsniegt: 1) dokumentālu apliecinājumu (domes lēmumu, līgumu, vienošanos, telpu pieņemšanas nodošanas aktu kopijas vai tml. dokumentu atvasinājumi) par to, kuriem pašvaldības darbiniekiem un uz kādiem nosacījumiem ir tiesisks pamats izmantot dzīvošanai/nakšņošanai pašvaldības īpašumā/valdījumā esošas telpas; 2) kases aparāta čeku kopijas, rēķinu apmaksu apliecinošu dokumentu kopijas, stingrās uzskaites kvīšu kopijas vai citus dokumentus, kas apliecina to, ka pašvaldības darbinieki, kuri izmanto pašvaldībai piederošas telpas dzīvošanai/nakšņošanai, ir pašvaldībā noteiktā apjomā un termiņā norēķinājušies par nakšņošanu pašvaldības īpašumos laika periodā no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 25.jūnijam.

Iesniegumā pieteicējs norāda, ka informācija ir nepieciešama, lai aizsargātu būtiskas sabiedrības intereses – pašvaldības resursu lietderīgas izmantošanas nodrošināšanai un izšķērdēšanas nepieļaušanai. Pamatojums šādai vēlmei ir ziņas, ka pašvaldības /amats/, nenorēķinoties pašvaldībā noteiktajā kārtībā un termiņā, kā arī izmantojot tādas telpas, kuru izmantošanu dzīvošanai/nakšņošanai/izīrēšanai dome nav atļāvusi, ir izmantojis pašvaldības īpašumu savām personīgajām vajadzībām un šādā situācijā nav konstatējama objektīva nepieciešamība aizsargāt konkrētas un identificējamas privātas personas intereses. Dokumenti tiks izmantoti, lai šaubu gadījumā par likumīgu rīcību ar pašvaldības mantu par to informētu attiecīgās uzraugošās institūcijas.

2020.gada 6.jūlijā pašvaldības izpilddirektores p.i. sniedza pieteicējam atbildi Nr.DD-3-23.1/20/458, kurā norādīts, ka pieteicēja pieprasītā informācija satur personas datus un tiesisko regulējumu fizisko personu datu apstrādei citastarp nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa Regula Nr.2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk – Vispārīgā datu aizsardzības regula). Pieteicēja iesniegumā pieminētais vārds, uzvārds, informācija par personas kodu, deklarēto dzīvesvietas adresi, elektroniskā pasta adresi, tālruņa numuru un cita pieteicēja rīcībā esošā identificējošā informācija (t.sk. čeki, kvītis), ir atzīstami par personas datiem, bet jebkuras darbības ar tiem ir atzīstamas par personas datu apstrādi. Iesniegumā minētajā gadījumā atbilstoši Vispārējās datu aizsardzības regulai par pārzini pieminētās personas datu apstrādei ir uzskatāma pašvaldība un visa informācija par veikto attiecīgās personas datu apstrādi ir pārziņa rīcībā. Tikai pašvaldībai ir tiesības veikt pieteicēja pieminētās personas datu apstrādi, ja konstatējams Vispārējas datu aizsardzības regulas 6.panta 1.punktā un 5.pantā noteiktais. Pieteicējs nav datu subjekts, līdz ar to pieteicējam nav subjektīvu tiesību pieprasīt Vispārējas datu aizsardzības regulas 15.pantā noteikto informāciju, kas saistīta ar iesniegumā pieminētās personas datu apstrādi. Turklāt pieteicējs ir /Nosaukums/ pagasta pārvaldes /amats/ un viņam ir valsts amatpersonas statuss, tādējādi atbilstoši Informācijas atklātības likuma 2.panta ceturtajai daļai pašvaldība nevar sniegt pieprasīto informāciju.

[2] Pieteikumā tiesai lūgts uzlikt par pienākumu pašvaldībai sniegt 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju, norādot, ka pašvaldības sniegtajā atbildē nav ietverts neviens arguments, kas dotu tiesisku pamatu pašvaldībai nesniegt informāciju.

[3] Iestāde paskaidrojumā tiesai norāda uz 2020.gada 6.jūlija atbildē minētajiem argumentiem.

[4] 2021.gada 6.aprīlī tiesā saņemta iestādes 2021.gada 31.marta vēstule, no kuras izriet, ka 2020.gada 6.jūlija atbildes vēstule, ar kuru atteikts izsniegt pieteicēja pieprasīto informāciju, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 86.panta pirmajai daļai ir prettiesisks administratīvais akts un ir atceļams. Iestāde norāda, ka pieprasītā informācija satur tādu personas datu saturošu informāciju (piemēram, personas kods, deklarētā dzīvesvietas adrese, privātais tālruņa numurs, elektroniskā pasta adrese un cita informācija, kuru varētu saturēt īres līgums), kas nav saistīts un nav nepieciešams pieprasījuma mērķa sasniegšanai. Pašvaldība atzina, ka pieprasījumā norādīto mērķi ir iespējams sasniegt ar datu subjekta tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību mazāk ietekmējošām metodēm, proti, izsniedzot pieprasīto informācijas kopumu apraksta un apliecinājuma veidā. Pašvaldība apliecināja,

ka 2020.gada 9.martā pašvaldības iestādes direktore un pašvaldības darbinieks noslēdza līgumu par /Nosaukums/izmantošanu no 2020.gada 9.marta līdz 2020.gada 29.maijam. 2020.gada 1.jūnijā parakstīts pieņemšanas nodošanas akts, kurā apliecināts, ka nomnieks iznomājis telpas, par ko noteikta samaksa 479,94 *euro*. 2020.gada 3.augustā sastādīts akts, ka pašvaldības darbinieks laika periodā no 2020.gada 1.jūnija līdz 2020.gada 31.jūlijam lietoja telpas /adrese/, un par telpu lietošanu kopējās izmaksas ir 36,16 *euro*. Pašvaldība apliecināja, ka visi izdevumi ir segti. Vēstulē norādīts, pašvaldība var nodrošināt iespēju klātienē iepazīties ar minētajiem dokumentiem, ja pieteicējam ir šaubas par apliecinājuma patiesumu, līgumsaistību saturu un apmēru.

[5] 2020.gada 13.aprīlī tiesā saņemtajos pieteikuma papildinājumos pieteicējs paskaidro, ka iestādes 2021.gada 31.marta vēstule nevar tikt uzskatīta par informācijas pieprasījuma izpildi, jo pieteicējs lūdza izsniegt informāciju, kuriem pašvaldības darbiniekiem, uz kādiem nosacījumiem ir tiesisks pamats izmantot dzīvošanai pašvaldības īpašumā/valdījumā esošas telpas. Informācija ir sniegta par vienu personu, nevis par visiem darbiniekiem, kuri norādītajā laika periodā izmantojuši telpas. Vēstulē nav sniegta informācija par tiesisko pamatu un kā noteikta maksa par telpu izmantošanu. Tāpat no vēstules nav secināms, vai personas ir norēķinājušas atbilstošā kārtībā un apjomā. Pašvaldība var izsniedzamajā informācijā aizklāt informāciju, kas nav nepieciešama pieprasījumā minētā mērķa sasniegšanai.

[6] Tiesas sēdēs pieteicējs uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Iestādes pārstāvis pieteikumu atzina daļēji. Pārstāvis paskaidroja, ka pieteicēja informācijas pieprasījumā norādītajā laika periodā ar citām personām īres tiesiskās attiecības nav nodibinātas.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir pamatots.

[6] Administratīvā lieta ierosināta par /Nosaukums/ novada pašvaldības faktiskās rīcības, nesniedzot pieteicēja 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju, atzīšanu par prettiesisku un pienākuma uzlikšanu /Nosaukums/ novada pašvaldībai sniegt pieteicēja 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju.

Konkrētajā gadījumā pašvaldība atbildēja uz pieteicēja informācijas pieprasījumu ar atteikumu, pieprasīto informāciju nesniedzot. Pēc lietas ierosināšanas tiesā pieteicējam tika sniegta atbilde, izsniedzot pieprasīto informācijas kopumu apraksta veidā.

Ja iestāde pieprasīto informāciju nesniedz vispār (neatbild uz informācijas pieprasījumu), vai izsniedz, bet nepilnīgi, šāda iestādes rīcība ir faktiskā rīcība. Savukārt, ja iestāde uz informācijas pieprasījumu personai atbild, ka tai nav tiesību saņemt konkrēto informāciju, tad šāda iestādes atbilde ir administratīvais akts. (sk. *Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Sagatavojis autoru kolektīvs dr. iur. J. Briedes zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 893., 894.lapa un Augstākās tiesas 2007.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.SKA-191/2007 10.un 11.punktu un 2012.gada 10.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-606-12 (A420675111) 13.punktu*).

Senāts ir norādījis, ka prasījums atzīt par prettiesisku iestādes atteikumu sniegt informāciju (vai iestādes rīcību, informāciju nesniedzot) un prasījums uzlikt iestādei pienākumu sniegt pieprasīto informāciju kopumā veido vienotu prasījumu par pienākuma uzlikšanu iestādei veikt noteiktu darbību – sniegt pieprasīto informāciju. Līdz ar to šādos gadījumos prasījums atzīt par prettiesisku informācijas nesniegšanu nav vērtējams kā patstāvīgs prasījums (sk. *Augstākās tiesas 2008.gada 26.septembra lēmuma lietā Nr. SKA-525/2008 15.punktu*).

Pieteicējs vēlas, lai pašvaldībai tiktu uzlikts pienākums sniegt pieteicēja informācijas pieprasījumā norādīto informāciju. Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa precizē, ka pieteikums iesniegts par pienākuma uzlikšanu /Nosaukums/ novada pašvaldībai sniegt pieteicēja 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju.

[7] Pieteicējs, vēršoties ar iesniegumu pašvaldībā, vēlējās iegūt informāciju par to, kuriem pašvaldības darbiniekiem un uz kādiem nosacījumiem ir tiesisks pamats izmantot dzīvošanai pašvaldības īpašumā/valdījumā esošas telpas, kā arī samaksu apliecinošus dokumentus, ka attiecīgās personas noteiktā apjomā un termiņā ir norēķinājušās par šo telpu izmantošanu par laika periodu no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 25.jūnijam.

Pašvaldība pieteicējam izsniedza pieprasīto informācijas kopumu apraksta veidā, norādot uz ar vienu pašvaldības darbinieku noslēgto līgumu par /Nosaukums/ izmantošanu no 2020.gada 9.marta līdz 2020.gada 29.maijam, aktu par iznomātām telpām un par to noteikto samaksu. Tāpat pašvaldība norādīja uz aktu par iepriekš minētā darbinieka citu telpu lietošanu laika periodā no 2020.gada 1.jūnija līdz 2020.gada 31.jūlijam, kā arī izmaksas par šo telpu lietošanu. Pašvaldība apliecināja, ka visi izdevumi ir segti. Vēstulē norādīts, pašvaldība var nodrošināt iespēju klātienē iepazīties ar minētajiem dokumentiem, ja pieteicējam ir šaubas par apliecinājuma patiesumu, līgumsaistību saturu un apmēru.

Tomēr pieteicējs uzskata, ka viņa informācijas pieprasījums nav izpildīts, jo pieteicējs lūdza sniegt informāciju, kuriem pašvaldības darbiniekiem, uz kādiem nosacījumiem ir tiesisks pamats izmantot dzīvošanai pašvaldības telpas, nevis par vienu darbinieku. Pieteicēja ieskatā nav sniegta informācija par tiesisko pamatu un kā noteikta maksa par telpu izmantošanu, turklāt no sniegtās informācijas nav secināms, vai personas par pašvaldības telpu izmantošanu ir norēķinājušas atbilstošā kārtībā un apjomā. Pieteicējs uzsver, ka viņam nav nepieciešami šo personu dati un pašvaldība šo informāciju var aizklāt.

Tādējādi tiesai jāpārbauda, vai pastāv pamats uzlikt pienākumu pašvaldībai sniegt pieteicējam viņa 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju.

[8] Atbilstoši Senāta judikatūrai, lai izlemtu par informācijas pieprasījuma izpildi, ir jānovērtē, vai pieprasītā informācija ir tāda, uz kuru attiecas Informācijas atklātības likuma normas, proti, vai pieprasītā informācija ir iestādes rīcībā esoša dokumentēta informācija (sk. *Senāta 2019.gada 18.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-482/2019 7.punktu*).

No pieteicējam sniegtās atbildes secināms, ka iestādes rīcībā ir līgums, akti par pašvaldības telpu izmantošanu, kā arī samaksu apliecinoši dokumenti. Pašvaldība atbildē pieteicējam nav norādījusi, ka pieteicēja prasītā informācija nebūtu tās rīcībā. Arī tiesas sēdē pašvaldības pārstāvis uz šādiem apstākļiem nenorādīja. Tādējādi secināms, ka pieteicēja prasītā informācija ir iestādes rīcībā dokumentu formā.

Informācijas atklātības likuma 2.pants noteic, ka šā likuma mērķis ir nodrošināt, lai sabiedrībai būtu pieejama informācija, kura ir iestādes rīcībā vai kuru iestādei atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt, un šis likums attiecas uz dokumentētu informāciju, kura ir iestāžu informācijas apritē. Tādējādi Informācijas atklātības likuma regulējums ir vērsts uz Latvijas Republikas Satversmes 100.pantā garantēto tiesību piekļūt iestāžu rīcībā esošai informācijai nodrošināšanu (piemēram, *Senāta 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-917/2019 (ECLI:LV:AT:2019:0418.A420169118.5.S) 7.punkts, 2019.gada 31.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-255/2019 (ECLI:LV:AT:2019:0131.A420358416.2.S) 7.punkts, 2007.gada 8.jūnija sprieduma*

lietā Nr.SKA-194/2007 (A42158404) 14.punkts).

Senāts, interpretējot informācijas iedali vispārpieejamā un ierobežotas pieejamības informācijā, ir norādījis, ka, ņemot vērā valsts iestāžu rīcībā esošās informācijas raksturu, saturu un tās iespējamo ietekmi uz dažādām aizsargātām interesēm, likumdevējs Informācijas atklātības likuma 3.pantā norādījis, ka informācija iedalāma vispārpieejamā un ierobežotas pieejamības informācijā. To informāciju, kas atzīstama par vispārpieejamu, izsniedz jebkuram, kas to vēlas saņemt, ievērojot personu vienlīdzību informācijas iegūšanā (likuma 4.pants un 10.panta trešā daļa). Savukārt to informāciju, kas atzīstama par ierobežotas pieejamības informāciju, pieprasītājam izsniedz tad, ja, izvērtējot pieprasījumā norādīto informācijas nepieciešamības pamatojumu, secināms, ka konkrētajos apstākļos ir dodama priekšroka tai interesei, kuras nodrošināšanai informācija pieprasīta, iepretim tai interesei, kuras aizsardzības labad informācijai noteikts ierobežotas pieejamības informācijas statuss (likuma 5.pants un 11.panta ceturtā daļa) (*Senāta 2019.gada 7.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-661/2019 (6. un 7.punkts, 2019.gada 22.marta sprieduma lietā Nr.SKA-232/2019* (*6.punkts, 2018.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-244/2018 (8.punkts, 2017.gada 20.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-463/2017 (A420305515) 11.punkts*) (sk. *Senāta 2019.gada 18.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-482/2019 6.punktu*).

No pieteicējam sniegtās atbildes un tiesas sēdē iestādes pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka iestāde informāciju, ko vēlas saņemt pieteicējs, ir identificējusi kā ierobežotas pieejamības informāciju.

[9] Informācijas atklātības likuma 4.pants noteic, ka vispārpieejamā informācija ir tāda informācija, kas nav klasificēta kā ierobežotas pieejamības informācija.

Tātad, ja informācija tiek klasificēta kā ierobežotas pieejamības informācija, tā nav atzīstama par vispārpieejamu.

Pašvaldība lietā ir iesniegusi 2019.gada 29.novembra rīkojumu Nr.DD-4.2.3/19/143 par ierobežotas pieejamības informācijas statusa noteikšanu. Iepazīstoties ar šī rīkojuma pielikumā norādīto informāciju, kurai noteikts ierobežotas pieejamības statuss, tiesa nekonstatē, ka pieteicēja prasītajai informācijai šāds statuss būtu noteikts, izņemot grāmatvedībā esošo informāciju (samaksu apliecinošie dokumenti) (*lietas 47.-50.lapa*). Tomēr minētajam lietā nav izšķiroša nozīme, jo, izvērtējot informācijas pieprasījumus, nozīme ir informācijas statusa pareizai identifikācijai, neatkarīgi no iestādes apsvērumiem, proti, ja iestādes apsvērumi par informācijas statusu ir kļūdaini, tai var tikt noteikts pienākums nodot informāciju privātpersonai kā vispārpieejamu arī tajā gadījumā, ja ar iestādes rīkojumu tā ir norādīta kā ierobežotas pieejamības informācija. Tas nozīmē, ka ar ierobežotas informācijas statusa piešķiršanu Informācijas atklātības likuma 5.panta trešās daļas kārtībā nav pietiekami, informācijai arī pēc būtības ir jāatbilst ierobežotas informācijas pazīmēm.

Tiesas sēdē iestādes pārstāvis norādīja, ka pieteicēja prasītā informācija ir informācija iestādes iekšējai lietošanai atbilstoši Informācijas atklātības likuma 6.panta pirmajā daļā noteiktajam. Minētā norma noteic, ka par iestādes iekšējās lietošanas informāciju uzskatāma informācija, kas iestādei nepieciešama, sagatavojoties lietu kārtošanai.

Ierobežotas pieejamības informācija saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 5.panta pirmo daļu ir tāda informācija, kura ir paredzēta ierobežotam personu lokam sakarā ar darba vai dienesta pienākumu veikšanu un kuras izpaušana vai nozaudēšana šīs informācijas rakstura un satura dēļ apgrūtina vai var apgrūtināt iestādes darbību, nodara vai var nodarīt kaitējumu personu likumiskajām interesēm. Minētajā otrajā daļā ir ietverts uzskaitījums, kādai informācijai var tikt piešķirts ierobežotas pieejamības statuss.

Ievērojot iepriekš minēto un izvērtējot pieteicēja informācijas pieprasījumā norādīto, tiesa uzskata, ka pieteicēja pieprasītā informācija nav atzīstama par informāciju iestādes iekšējai lietošanai saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 6.panta pirmajā daļā noteikto. Pieteicēja prasītā informācija ir atzīstama par vispārpieejamu informāciju. Šādu informāciju persona var lūgt izsniegt jebkurā laikā, nepaskaidrojot savas intereses iemeslus (Informācijas atklātības likuma 10.panta trešā daļa).

[10] Par ierobežotas pieejamības informāciju saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 5.panta otrās daļas 4.punktu ir uzskatāma informācija par fiziskas personas privāto dzīvi. Saskaņā ar normatīvajiem aktiem par datu aizsardzību – Vispārīgo datu aizsardzības regulu un Fizisko personu datu apstrādes likumu – aizsargājami ir fiziskas personas dati, kas saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas 4.panta 1.punktu ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu; identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem. No minētā secināms, ka atbilstoši Informācijas atklātības likuma 5.panta piektajai daļai fiziskas personas datiem ierobežotas informācijas statuss ir noteikts ar likumu.

Pieteicēja prasītā informācija (līgumi, akti, samaksu apliecinoši dokumenti) satur fiziskas personas datus – vārdu un uzvārdu.

Apstāklis, ka vispārpieejamā informācija ir apstrādājama, lai nodalītu no tās ierobežotas pieejamības informāciju, pats par sevi nav iemesls atteikties izsniegt vispārpieejamo informāciju (sk. *Senāta 2019.gada 18.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-482/2019 6.punktu*). Turklāt konkrētajā gadījumā pieteicējam šie personas dati nav nepieciešami.

Konkrētajā gadījumā pieteicējam var tikt izsniegta viņa prasītā informācija, aizklājot pieprasītajā informācijā esošos fizisko personu datus.

[11] Iestādes vēstulē pieteicējam viņa prasītā informācija ir sniegta daļēji apraksta veidā, neizsniedzot pieteicēja prasītos dokumentus. Vēstulē norādīts, ka pašvaldība var nodrošināt iespēju klātienē iepazīties ar minētajiem dokumentiem, ja pieteicējam ir šaubas par apliecinājuma patiesumu, līgumsaistību saturu un apmēru.

Informācijas atklātības likumā ir noteikts pieprasītās informācijas izsniegšanas veids (11.^{2}pants). Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka iestāde var uzaicināt privātpersonu iestādei un privātpersonai abpusēji pieņemamā laikā iepazīties ar pieprasīto informāciju iestādē, ja informācijas pieprasījums ir nesamērīgi apjomīgs vai informācijas izsniegšana ārpus iestādes nav iespējama informācijas uzglabāšanas nosacījumu dēļ.

Konkrētajā gadījumā šādi apstākļi lietā nav konstatējami.

Apkopojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pašvaldībai ir uzliekams pienākums izsniegt pieteicējam viņa 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju.

[12] Tā kā pieteikums tiek apmierināts, no atbildētājas par labu pieteicējam piespriežama pieteicēja samaksātā valsts nodeva 30 *euro* (Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa). Valsts nodeva atlīdzināma Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumos Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" noteiktajā kārtībā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.pantu, 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. D/ pieteikumu.

Uzlikt pienākumu /Nosaukums/ novada domei viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izsniegt pieteicējam viņa 2020.gada 25.jūnija iesniegumā pieprasīto informāciju, aizklājot tajā esošos fizisko personu datus.

Piespriest no /Nosaukums/ novada domes par labu /pers. D/ viņa samaksāto valsts nodevu 30 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentam viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma